

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2578/2022
24.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиље АА из села ... код ..., чији је пуномоћник Јелена Милановић адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање из Београда, Филијала Врање, због стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 25/21 од 09.11.2021. године, на седници одржаној 24.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 25/21 од 09.11.2021. године.

ОДБИЈА се захтев тужиље за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 3719/18 од 21.10.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор ненадлежности суда, док је ставом другим изреке усвојен тужбени захтев тужиље да јој тужени, на име стицања без основа неоснованим умањењем трећине пензије у периоду од 11.01.2016. до 22.06.2018. године, исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом како је наведено у том ставу изреке. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да накнади тужиљи трошкове поступка од 76.401,00 динар са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 25/21 од 09.11.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена означена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке је преиначена првостепена пресуда у преосталом делу, тако што је тужбени захтев одбијен. Ставом трећим изреке, преиначено је и решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде, тако што је обавезана тужиља да накнади туженом трошкове парничног поступка од 25.002,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. Закона о парничном поступку која је учињена у поступку пред другостепеним судом.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23), Врховни суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Законом о парничном поступку је прописано да странке могу да изјаве ревизију против правноснажне пресуде донете у другом степену (члан 403. став 1). Истим законом је прописано да у спору мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена (члана 479. став 6), при чему су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (члан 468. став 1).

У конкретном случају правноснажном пресудом донетом у другом степену преиначена је првостепена пресуда у погледу одлуке о тужбеном захтеву, тако што је одбијен тужбени захтев из тужбе од 06.12.2018. године за обавезивање туженог на исплату појединачних месечних износа са каматом како је то наведено у другом ставу изреке првостепене пресуде (према налазу и мишљењу судског вештака, реч је о укупном износу од 135.091,09 динара), који је тужени наводно неосновано стекао обуставом исплате трећине тужиочеве пензије у периоду од јануара 2016. до 22.06.2018. године.

Имајући у виду да у конкретном случају вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, те да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена сагласно члану 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је ревизију одбацио, применом члана 413. ЗПП, као у првом ставу изреке.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни суд је имао у виду да је побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, али налази да у конкретном случају нема места примени одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП. Наведена одредба може се применити само када се примењује општи режим допуштености овог ванредног правног лека, односно у случају када се ради о ревизији изјављеној против правноснажне пресуде у којој је побијани део правноснажне пресуде или означена вредност предмета спора испод граничне вредности за дозвољеност ревизије од 40.000,00 евра у динарској противвредности на дан подношења тужбе, али не и у споровима мале вредности у којима су правила поступка уређена посебном главом ЗПП, тако што је, између осталиог, изричито прописано да ревизија није дозвољена (члан 479. став 6. ЗПП).

Одлука о трошковима поступка по ревизији из става другог изреке донета је с обзиром на то да тужилца није успела у том поступку, на основу члана 165. став 1, у вези са чл. 153. став 1. ЗПП.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**